

Samling af Afgørelser

Forenede sager C-401/15 – C-403/15

Noémie Depesme m.fl.
mod
Ministre de l'Enseignement supérieur og de la Recherche

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg))

»Præjudiciel forelæggelse – fri bevægelighed for personer – arbejdstageres rettigheder – ligebehandling – sociale fordele – økonomisk støtte til gennemførelse af videregående uddannelse – krav om slægtskab – begrebet »barn« – ægtefællens eller den registrerede partners barn – bidrag til dette barns forsørgelse«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. december 2016

1. *Fri bevægelighed for personer – arbejdstagere – ligebehandling – sociale fordele – begreb – støtte til underhold og uddannelse, som tildeles med henblik på gennemførelse af et erhvervskvalificerende universitetsstudium – omfattet – personer, der er omfattede af ligebehandlingsprincippet – børn af en vandrende arbejdstager*

(Rådets forordning nr. 1612/68, art. 7, stk. 2)

2. *Fri bevægelighed for personer – arbejdstagere – ligebehandling – sociale fordele – personer, der er omfattede af ligebehandlingsprincippet – børn af en vandrende arbejdstager – begreb – den nævnte arbejdstagers ægtefælles eller registrerede partners børn – omfattet*

(Art. 45 TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 492/2011, art. 7, stk. 2)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 38-40)

2. Artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen skal fortolkes således, at der ved barn af en grænsearbejder, som indirekte kan nyde godt af de sociale fordele, der er omhandlet i sidstnævnte bestemmelse, såsom den studiestøtte, som en medlemsstat tildeler børnene af de arbejdstagere, der udøver eller har udøvet deres aktiviteter i denne stat, ikke kun skal forstås et barn, der har et slægtskabsforhold med denne arbejdstager, men også et barn af den nævnte arbejdstagers ægtefælle eller registrerede partner, når sidstnævnte forsørger dette barn.

Dette sidstnævnte krav følger af faktiske forhold, som det tilkommer administrationen og i givet fald de nationale retter at vurdere, uden at det er nødvendigt, at disse fastslår, hvad der er grunden til dette bidrag, eller anslår den nøjagtige størrelse deraf.

Det er nemlig allerede blevet fastslået i forbindelse med fortolkningen af artikel 10 i forordning nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, at status som familiemedlem, der forsørges af arbejdstageren som omhandlet i denne bestemmelse, ikke forudsætter, at den pågældende har krav på underhold. Hvis det var tilfældet, ville den familiesammenføring, som denne bestemmelse omhandler, være afhængig af de nationale lovgivninger, som er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden, hvilket ville føre til en uensartet anvendelse af EU-retten. Artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1612/68 er derfor blevet fortolket således, at status som familiemedlem, der forsørges af arbejdstageren, følger af faktiske forhold. Der er tale om et familiemedlem, som forsørges af arbejdstageren, uden at det er nødvendigt at fastslå, hvad der er grunden til denne forsørgelse, og at rejse det spørgsmål, om den pågældende er i stand til at sørge for sine fornødenheder gennem lønnet beskæftigelse. Denne fortolkning er påkrævet på grund af princippet om, at der skal anlægges en udvidende fortolkning af bestemmelserne til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed, som er et af Unionens grundlæggende principper.

En sådan fortolkning finder ligeledes anvendelse, når der er tale om en grænsearbejders bidrag til forsørgelsen af den pågældendes ægtefælles eller anerkendte partners børn.

Status som familiemedlem til en grænsearbejder, der forsørges af sidstnævnte, kan således – for så vidt angår situationen for barnet af denne arbejdstagers ægtefælle eller anerkendte partner – følge af objektive elementer, såsom eksistensen af en fælles bopæl for denne arbejdstager og den studerende.

(jf. præmis 58-60, 64 og domskonkl.)